

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології
Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції
20 березня 2020 р.*

Харків – 2020

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

І.Ф. Прокопенко – академік НАПН України, доктор педагогічних наук, ректор (голова);

Ю.Д. Бойчук – доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи ХНПУ імені Г.С. Сковороди (заступник голови);

Хошіно Юічі – Другий секретар Посольства Японії в Україні (заступник голови).

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей I Міжнародної науково-методичної конференції, 20 березня 2020р. – Х. : ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2020. – 258 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
Протокол № 4 від 15.06.2020р.

До збірника увійшли тези доповідей, присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики викладання сходознавчих дисциплін, перекладу, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

©Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
© Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

«HANYU JIAOCHENG»	57
Золотухіна Н.А. Використання онлайн додатків як засіб формування граматичної компетенції китайської мови.....	59
Ільченко А.Р. Сучасні підходи, методи та прийоми викладання китайської мови в контексті розвитку здібностей до запам'ятовування ієрогліфів.....	61
Лейба К.Ю. Методи викладання лексики на різних етапах вивчення китайської мови.....	63
Макітренко К.О. Методи викладання ієрогліфіки китайської мови.....	65
Соколова А.Р., Федюк В. Ю. Інтерактивні методи навчання китайської мови дітей дошкільного віку.....	67
Чихаріна К.І. Особливості викладання фонетичного аспекту китайської мови.	69
Щербакова К.О. 汉语听力技能训练方法.....	71

ОСВІТА ТА ВИХОВАННЯ В КРАЇНАХ СХОДУ

Науменко С.С. Освіта обдарованих дітей: державна політика Китаю.....	74
Олійник Ю.О. Особливості розвитку навчальних закладів Японії.....	75
Xie Fei. Educational Opportunities for Chinese Citizenship Values Aabroad Promotion.....	78
Ступченко Є.Г. Становлення та роль освіти в Арабському халіфаті.....	80
Wu Yanlin. Talantness Concept and its Influence Over Nowadays China.....	82
Han Zhangliang. Sport Education Work with Disabled Children in China: Why It Fails.....	83
Щербакова О.В. Шкільна справа та зародження педагогічної думки у стародавньому Китаї.....	85
Ян Чжуан. Розвиток вищої освіти Китаю в умовах стратегії «Один пояс- один шлях».....	87

ТЮРКОЛОГІЯ

Покровська І.Л., Йилдиз Уміт. Діяльність тюркологічних осередків закладів вищої освіти України.....	88
Йилдиз Уміт, Йилдирим Гюльчін. Культурні елементи в турецьких казках і їх використання у навчанні турецької мови (Türk Masallarında Kültür Öğeleri ve Türkçe Öğretiminde Kullanımı).....	90
Їлмаз Озан. Роздуми про перську граматику в коментарі Сууді Босневі XVI-го століття до поеми «Гулістан» (XVI. Yüzyıl Şârihlerinden Sûdî-i Bosnevî'nin Gülistân Şerhinde Farsça Dilbilgisine Dair Görüşleri).....	93
Челіксап Сефа. Використання візуальних елементів і орієнталізм (Görsel Öğelerin Kullanımı ve Oryantalizm).....	95
Акденізлі Фуат. Реформа турецького алфавіту як візуальний показник впровадження західних норм і ідеалів (Batılılaşmanın Görsel Bir Göstergesi Olarak Türk Harf Devrimi).....	97
Акденізлі Коджагюль Ділек. Відображення орієнталізму у зовнішній політиці у новому столітті: закон про фінансування з-за кордону ісламських організацій в Європі (Yeni Yüzyılda Oryantalizmin Dış Politikadaki Yansımaları: Avrupa'da İslam Derneklerine Yönelik Yurtdışından Finansman Yasağı).....	99
Алибекироглу Сертан. Турецкие идиомы, отражающие мимику человека.....	101
Чиалашвили-Гордеева Е.Ш., Рамазанова Ш.И. Проблема диалога Востока и Запада в литературе постмодерна.....	104
Джигора Н.О. Особливі підходи в навчанні дітей абетки турецької мови в контексті нової української школи.....	106
Дурланик М. Латіф. Стадії розвитку сучасної лінгвістики та видатні філологи у період Турецької Республіки (Modern Dil Biliminin T.C.	

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ЯПОНІЇ

Олійник Юлія Олександрівна, кандидат педагогічних наук, доцент

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Вивчення досвіду професійної підготовки студентів у розвинених зарубіжних країнах відкриває нові можливості для удосконалення системи неперервної педагогічної освіти в Україні в умовах її адаптації до вимог загальноєвропейського освітнього простору. Значний науковий інтерес становлять прогресивні здобутки країн, що демонструють високий рівень професійної підготовки спеціалістів, відповідно до світових стандартів; мають багаті історичні традиції освіти, що сприяє їх провідній ролі у галузі науки та освіти на регіональному і глобальному рівнях.

Особливу увагу в цьому контексті привертає до себе вища освіта у Японії, адже ця країна в наш час – це світова держава, яка за короткий час, увібравши у себе передовий досвід минулого, вибудувала власну систему освіти, здатну забезпечити висококваліфікованими спеціалістами постіндустріальне суспільство.

Економічна ситуація та прагнення японського уряду довести рівень соціально-економічного життя у країні до рівня держав, лідерів світу, примусили звернути увагу на вдосконалення системи вищої освіти. У результаті цього 1949 р. було ухвалено закон, за яким ВНЗ Японії мають працювати за однаковими системами. Більшість спеціальних шкіл було переведено на кілька шаблів вище – у розряд університетів або коледжів, тому їх загальна кількість (державних і приватних) зросла до кількох сотень. Поряд з цим у країні з'явилися десятки приватних університетів, коледжів і молодших коледжів, а також ряд вищих жіночих навчальних закладів. Важливо, що зміст і методи навчання в усіх зазначених закладах контролювалися урядом.

Проте на всіх рівнях освіти стали виникати такі негативні явища, як надмірна стандартизація та уніфікація освіти, концентрація на кількісних показниках. Подальше зростання цих та інших недоліків привело до усвідомлення необхідності змін у системі освіти, зокрема у структурі, змісті та навчальному процесі. Дослідники зазначають, що лише за період 50–70-х рр. минулого століття в Японії було проведено щонайменше три реформи освіти, у результаті яких, за деякими показниками, уже на початок 80-х рр. у сфері освіти країна вийшла на одне з перших місць у світі.

У серпні 1984 р. у державі було сформовано Національну раду з реформ у сфері освіти, основним напрямом діяльності якої стало проведення скоординованої політики реформ у галузі освіти. Нею було визначено три основних напрями освітніх реформ: розвиток індивідуальності; перехід до навчання протягом усього життя; коригування освіти відповідно до змін у суспільстві.

Рада щодо університетів, створена за рекомендацією Державного комітету з реформи освіти (1987 р.), детально пропрацювала всі аспекти реформи вищих навчальних закладів, з огляду на широту інтересів сучасної молоді, різноманіття мотивацій навчання, прагнення до підвищення статусу в суспільстві.

Значну увагу до реформи освіти виявляють і різні об'єднання великого бізнесу. Вони представили ряд доповідей із цієї проблеми – «Рекомендації щодо поліпшення науково-дослідної роботи в університетах», «Людські ресурси, необхідні японським компаніям, і підходи до освіти в майбутньому», «Університетська освіта, що відповідає на виклик нової епохи, і точка зору по цього питання ділового світу».

З урахуванням цих рекомендацій і побажань уряд намітив ряд заходів щодо поліпшення роботи установ вищої школи і запропонував університетам звернути на них увагу, виходячи з власних концепцій навчання. Для вдосконалення змісту навчання вводилися нові, в основному міждисциплінарні предмети, знання яких необхідно для управління бізнесом в умовах інформаційного суспільства. Це вело до диверсифікації університетських курсів і вимагало нових методів навчання.

Збільшилась кількість семінарських занять, які давали можливість вести дискусії невеликим групам студентів. Для роботи в університетах стали залучати експертів – працівників великих фірм, а також вчених з НДІ різних компаній.

Тому в програмах спеціалізованих коледжів і університетів половина навчального часу відводиться на засвоєння загальноосвітніх (фундаментальних) курсів. В університетах перші два роки всі студенти одержують загальноосвітню підготовку, вивчаючи загальнонаукові дисципліни – історію, філософію, літературу, суспільствознавство, іноземні мови, а також слухаючи спецкурси зі своєї майбутньої спеціальності. За перший дворічний період студенти одержують можливість заглибитися в суть обраної спеціальності, а викладачі – переконатися в правильності вибору студента, визначити його науковий потенціал. Теоретично по закінченню загальнонаукового циклу студент може поміняти спеціалізацію і навіть факультет. Однак такі випадки вкрай рідкісні й мають місце тільки в рамках одного факультету, а ініціатором виступає адміністрація, а не студент. В останні два роки студенти вивчають обрану ними спеціальність. Формально студент має право вчитися у виші 8 років, тобто відрахування студентів практично неможливе.

Така орієнтація навчання пов'язана з тим, що роботодавці воліють наймати випускників ВНЗ швидше із загальною, всебічною, аніж зі спеціалізованою освітою. Звичайно, для компанії-працедавця важливо, що може робити працівник, але ще важливішою є його здатність до подальшого навчання, здатність пристосовуватися до потреб компанії.

Разом з тим, кожна японська фірма створює свою власну систему навчання, що відповідає «місцевим» потребам та інтересам. Японською асоціацією професійно-технічного навчання розроблена методика професійної адаптації. В багатьох великих компаніях діють спеціальні підрозділи, відповідальні за реалізацію цієї методики. Однак викладачі для таких центрів готуються переважно централізовано в Токійському інституті менеджменту.

Перевагами такої методики є: чітка орієнтація навчання на практику роботи у конкретній компанії; висока мотивація навчання; відсутність бар'єрів між навчанням і практикою; висока віддача від навчання, оскільки підготовка здійснюється під певні посади; сприятливі матеріально-технічні й фінансові умови для навчання. Але водночас такі методи навчання мають і свої недоліки, зокрема: недостатня фундаментальна підготовка; труднощі застосування отриманих знань і навичок в інших компаніях, а також на вищому рівні менеджменту; висока вартість навчання в розрахунку на одного слухача.

Таким чином, у Японії сформована специфічна стратегія «довічного найму», в якій основною формою професійної освіти є підготовка працівника безпосередньо на підприємстві. В організацію масового та безперервного навчання персоналу в Японії вкладають великі кошти. Ця особливість японської системи підготовки кадрів зумовлена тим, що ринок праці інтегрований у сфері діяльності корпорацій, фірм. Працівники постійно навчаються і опановують різні види робіт, здійснюється ротація всіх категорій найманих працівників. Кар'єрне зростання працівника пов'язане з його робітничим стажем і професійними якостями. Постійне навчання формує сприйнятливність до всього

нового, інноваційну активність, зростання майстерності і творчого ставлення до виконання своїх функціональних обов'язків, підвищення відповідальності за якість роботи. Японського працівника оцінюють не за індивідуальною продуктивністю, а за внеском у сукупну продуктивність корпорації. Оцінюють персонал за ставлення до праці, акуратність і пунктуальність, взаємодію з колегами. Співробітник майже повністю і цілковито залежить від фірми, яка виявляє турботу також і про його сім'ю. Звідси фактичне ототожнення інтересів співробітників і фірми, злагода в середовищі персоналу компаній, досягнення значних економічних результатів. Підвищення рівня освіти працівників забезпечує зростання їхніх заробітків, а також впливає на збільшення національного доходу країни.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ

1. Вища освіта в Японії. URL: <http://www.euroosvita.net/index.php/?category=1&id=1783>.
2. Калініна Л.М., Грушева А.А. Менеджмент і бізнес-освіта як змістова складова підручника для бакалаврів за напрямом «Економіка і підприємництво». Проблеми сучасного підручника: зб. наук. праць; ред. кол., головн. ред. В.М. Мадзігон; наук. ред. О.М. Топузов. К.: Пед. думка, 2011. Вип. 11. С. 657–668.
3. Кравчук Г.Т. Підготовка фахівців з фінансів у вищих навчальних закладах розвинутих країн світу. Фізикоматематична освіта: науковий журнал. 2017. Вип. 2(12). С. 94-100.
4. Кучеренко Д.Г., Мартинюк О.В. Стратегії розвитку освітніх систем країн світу: Монографія. К.: ІПК ДСЗУ, 2011. 312 с.
5. Маркарьянц С. Япония: государственная политика в области образования. URL: http://vasilieva.narod.ru/15_2_98.htm.

EDUCATION OPPORTUNITIES FOR CHINESE CITIZENSHIP VALUES ABROAD PROMOTION

Xie Fei, PhD student,

H.S.Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University

Understanding that BRI Project belongs to the sphere of global and long-term initiatives that will have a visible effect in 50-100 years, China wants to insure for itself the continuity of the course and ideas. The stake is placed on the young generation, which should consciously perceive the Project as the existing reality of the world, existing fact and an integral part of world and local economic systems (and not just economic necessity). It is such continuity that can ensure the constant renewal of the Project, despite the enormous amount of resources (political, financial, human, time, etc.) that are already and still to be spent by all the participants without any visible return. And in this matter, the Chinese went according to their well-developed scheme: through the system of education.

The PRC education system for a long time evolved in isolation from the idea of globalization and served to a greater extent the needs of the Chinese state than contributed to the development of a personality. Therefore, it is natural that in the situation of OBOR Project forcing, the higher education system, in particular, faced the internationalization problem which is seen as a requirement to the economic and social initiative declared implementation. Most Universities and institutions responsible for managing education in China recognize internationalization as an essential component of training qualified personnel process in the context of “One Belt, One Way” strategy. The PR China Ministry of Education sees high adaptability as possibility of student mobility programs’ implementation, experience of studying in 2-3 universities (only 1 of which can be Chinese) during the period of study (experiencing of different educational systems), education and training of highly qualified specialists with

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції

Відповідальний за випуск: (Руда Н.В.)

Комп'ютерна верстка: Петрищева О.В.

Коректор: Коробкіна І.М.

Відповідальність за дотримання вимог академічної доброчесності несуть автори

Підписано до друку   Формат   Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний. Ум. друк. арк.
Обл.-вид. арк.   Зам №   Тираж   прим.   Ціна договірна.